

Briuselis, 2013 01 30
COM(2013) 22 final

2013/0018 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnį Prancūzijai suteikiamas leidimas taikyti diferencijuotus variklinių transporto priemonių kuro apmokestinimo lygius

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

ES energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimą reglamentuoja Tarybos direktyva 2003/96/EB¹ (toliau – Energijos apmokestinimo direktyva arba direktyva).

Pagal direktyvos 19 straipsnio 1 dalį ir kitas nuostatas, visų pirma išdėstytas jos 5, 15 ir 17 straipsniuose, Taryba, Komisijai pasiūlius, gali vieningai nuspręsti bet kuriai valstybei narei suteikti teisę papildomai atleisti nuo mokesčių arba sumažinti apmokestinimo lygį remiantis konkrečios politikos sumetimais.

Šio pasiūlymo tikslas – leisti Prancūzijai taikyti, neviršijant nustatytų ribų, diferencijuotus bešvinio benzino ir gazolio, išskyrus komercinės paskirties gazolį, apmokestinimo lygius. Šiuo diferencijavimu siekiama atsižvelgti į seniau centrinės valdžios vykdytų tam tikrų specialių įgaliojimų decentralizavimą.

Prašymas ir jo bendrosios aplinkybės

Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2011/38/ES² (toliau – Sprendimas 2011/38/ES), priimtu atsižvelgiant į Tarybos sprendimą 2005/767/EB³ (toliau – Sprendimas 2005/767/EB), administracinės reformos, susijusios su seniau centrinės valdžios vykdytų tam tikrų specialių įgaliojimų decentralizavimu, tikslais Prancūzijai leista regioniniu lygiu iki 2012 m. gruodžio 31 d. bešviniui benzinui ir gazoliui taikyti sumažintus apmokestinimo lygius.

Remdamasi šiuo sprendimu Prancūzija dabar taiko sistemą, pagal kurią Prancūzijos administraciniuose regionuose leidžiama taikyti sumažintą bešvinio benzino ir gazolio, išskyrus komercinės paskirties gazolį, apmokestinimo lygį. Atitinkamas mokestis yra vidaus mokestis už naftos produktus (pranc. *Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers*, TIPP) – tam tikras akcizas.

2012 m. vasario 10 d. raštu Prancūzijos valdžios institucijos, remdamosi Direktyvos 19 straipsniu, paprašė atnaujinti šią sistemą tokiomis pat sąlygomis, bet šešerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. Papildomą informaciją ir išaiškinimus Prancūzijos valdžios institucijos pateikė 2012 m. gegužės 24 d. ir 2012 m. spalio 5 d.

Priemonės taikymas

Prancūzijos muitinės kodekse nustatytos bešviniui benzinui ir gazoliui taikomų bendrų mokesčių tarifų ribos

Regionams išimtinu laikotarpiu suteikiama teisė sumažinti šiuos mokesčių tarifus suma, kuri, kaip ir anksčiau, negali viršyti 35,4 EUR už 1 000 litrų bešvinio benzino, įskaitant E10 kurą, ir 23,0 EUR už 1 000 litrų gazolio. Šios sumos reiškia didžiausias leistinas tiesiogiai regionuose gaunamas pajamas už 1 000 litrų kuro. Kiekvienais metais regionų tarybos nusprendžia dėl mokesčių sumažinimo dydžio balsuodamos ir tuo įrodydamos, kad regionai sprendimus gali priimti savarankiškai ir taip paskatinti pagerinti savo administracinio darbo kokybę – to negalima pasiekti pervedant lėšas iš nacionalinio biudžeto į vietos biudžetą.

¹ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003 10 31, p. 51).

² OL L 19, 2011 1 22, p. 13.

³ OL L 290, 2005 11 4, p. 25.

Apmokestinimo lygis po sumažinimo niekada negali būti mažesnis nei Direktyvoje 2003/96/EB numatytas mažiausias ES taikomas apmokestinimo lygis, o komercinės paskirties gazoliui neturėtų būti taikomas joks apmokestinimo lygio sumažinimas.

Susijusių produktų kontrolės ir judėjimo priemonės

Centrinė valdžia išliktų atsakinga už gazolio ir bešvinio benzino akcizo mokesčio rinkimą ir kontrolę, nesvarbu, koks būtų sumažinimų regionuose lygis.

Produktai būtų gabenami pagal sumokėto akcizo tvarką, o už kurą mokesčiai būtų imamas kurą pateikus vartoti: taikomo akcizo mokesčio lygis atitiktų regione, į kurį tiekiamas kuras, taikomą akcizo mokesčio lygį.

Siekiant reaguoti į nustatytą specifinę sukčiavimo riziką (pristatomo kuro neteisėtas naudojimas siekiant pasinaudoti mokesčių skirtumais tarp dviejų regionų), logistikos grandinė būtų prižiūrima įpareigojant tiekėjus iš anksto nurodyti gavėjus ir šią informaciją perduodant muitinės administracijai. Rizikos analizėje nurodoma, kad gavėjai turėtų būti skirstomi į tris kategorijas: galutiniai vartotojai, turintys sandėliavimui skirtas talpas, degalines ir kuro, už kurį sumokėtas akcizas, platintojus. Jei kuras, už kurį sumokėtas akcizas, pervežamas šalies viduje, muitinės darbuotojai gali tikrinti produkto kilmę ir paskirties regioną. Jei maršrutai yra neįprasti arba transportavimo laikas nepaaiškinamai ilgas, muitinės darbuotojai gali tikrinti, ar siuntos nebuvo nukreiptos kitur nei iš pradžių deklaruota vieta regione.

Prancūzijos argumentai dėl poveikio vidaus rinkai ir valstybės pagalbos aspektai

Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad priemonė nesutrikdytų tinkamo vidaus rinkos veikimo, visų pirma todėl, kad ji taikoma tik nekomercinės paskirties kurui. Be to, nekomercinės paskirties kuro mažmeninių kainų skirtumai tarp platinimo tinklų yra didesni už skirtumus, kurie galėtų atsirasti taikant priemonę. Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, taikant priemonę nebuvo gauta skundų dėl jos iškreipiamojo poveikio.

Dėl priemonės netaikymo komercinės paskirties gazoliui: Prancūzijos arba ES vežėjams keliais, atitinkantiems komercinės paskirties gazolio akcizo mokesčio dalinio grąžinimo sąlygas, būtų taikomas tokio pat tarifo akcizo mokesčiai nepriklausomai nuo to, kokiam regione jie įsigijo kurą. Pagal planuojamą tvarką būtų toliau taikoma dabartinė kompensavimo procedūra, visapusiškai atsverianti regionų nuspręsto taikyti mokesčių tarifo sumažinimo, tiek pat sumažinant komercinės paskirties gazolio kompensavimo sumą, poveikį. Todėl siūloma priemonė neiškraipytų transporto sektoriaus konkurencijos ir nedarytų įtakos prekybai ES. Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad planuojamas apmokestinimo tarifo sumažinimas nebūtų valstybės pagalba, nes vežėjų keliais bendrovėms būtų taikomas vienodas akcizo tarifas už komercinės paskirties gazolį, nepaisant to, kuriame regione gazolis buvo pirktas.

Prancūzijos argumentai dėl priemonės taikymo laikotarpio

Dėl priemonės taikymo trukmės Prancūzija pabrėžia, kad siekiant sudaryti sąlygas regionams tęsti vykdomą politiką tam tikrą laiką, leidžianti nukrypti nuostata turėtų būti atnaujinama šešių metų laikotarpiui. Trejų metų laikotarpis, nustatytas Sprendimu 2011/38/ES, buvo pernelyg trumpas ir jį buvo galima pateisinti tik neįprastu priemonės pobūdžiu ir valstybių narių nerimu, kad priemonė gali iškraipyti konkurenciją. Iš pradžių ši priemonė turėjo būti derinama su perėjimu prie decentralizuoto valdymo Prancūzijoje. Šiuo atžvilgiu trejų metų taikymo laikotarpis yra pernelyg trumpas ir netinka siektinam tikslui įgyvendinti, nes per tokį laikotarpį regionai negali susidaryti aiškaus vaizdo. Kadangi nė vienas iš tariamų ir su priemone siejamų sunkumų realiai neiškilo, Prancūzijos valdžios institucijos prašo, kad atnaujinant šią leidžiančią nukrypti nuostatą būtų leidžiama ją taikyti šešerius metus.

Priemonės vertinimas pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnį

Konkrečios politikos sumetimai

Direktyvos 19 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

Be ankstesniuose straipsniuose išdėstytų nuostatų, ypač 5, 15 ir 17 straipsniuose, Taryba, Komisijai pasiūlius, bet kuriai valstybei narei gali vieningai leisti toliau atleisti nuo mokesčių ar juos sumažinti remiantis konkrečios politikos sumetimais.

Svarstoma nacionalinė priemonė pagal Sprendimą 2011/38/ES atitinka šį reikalavimą. Atsižvelgiant į sprendimą, regionuose diferencijuojant apmokestinimo tarifus pagal bendrąją decentralizavimo politiką siekiama konkretaus politinio tikslo – padidinti administracinio darbo veiksmingumą. Buvo manoma, kad regioninio diferencijavimo galimybė dar labiau paskatina regionus skaidriai gerinti administracinio darbo kokybę. Pagal tą patį sprendimą reikalaujama, kad mokesčių mažinimas būtų siejamas su regionų, kuriuose jis taikomas, socialinėmis ir ekonominėmis sąlygomis.

Šiuo atžvilgiu Prancūzijos suteikta informacija patvirtino, kad išties yra ryšys tarp regioninio apmokestinimo tarifo, mažesnio už nacionalinį tarifą, taikymo ir atitinkamų regionų socialinių bei ekonominių sąlygų.

Sprendimo 2011/38/ES taikymo laikotarpiu (2010, 2011 ir 2012 m.) sumažintą diferencijuotą mokesčių atitinkamais metais taikė du regionai (Puatu-Šarantos ir Korsikos), penki regionai (Il de Franso, Puatu-Šarantos, Ronos-Alpių, Provanso-Alpių-Žydrojo Kranto ir Korsikos) ir trys regionai (Puatu-Šarantos, Ronos-Alpių ir Korsikos).

Dauguma regionų, sumažinusių mokesčių lygį, pranešė, kad jų BVP vienam gyventojui yra mažesnis nei nacionalinis vidurkis. Taip pat vienas regionas pranešė apie didesnį nei nacionalinis vidurkis nedarbingumo lygį.

Taigi galima daryti išvadą, kad galimybė mažinti nacionalinį apmokestinimo tarifą regioninėms valdžios institucijoms suteikė galimybę derinti šį mokesčių prie savo teritorijos socialinių ir ekonominių aplinkybių.

Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Pagal direktyvos 19 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą kiekvienas prašymas išnagrinėjamas atsižvelgiant, *inter alia*, į tinkamą vidaus rinkos veikimą, poreikį užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir Bendrijos sveikatos, aplinkos apsaugos, energetikos bei transporto politiką.

Šis nagrinėjimas jau buvo atliktas gavus ankstesnius Prancūzijos prašymus; baigus nagrinėjimą buvo priimti Sprendimas 2005/767/EB ir Sprendimas 2011/38/ES. Kaip teigiama šiuose sprendimuose, buvo nustatyta, kad bendrasis šios priemonės veikimo mechanizmas ES vidaus prekybos netrikdo; taip pat sprendimuose nustatytos kelios sąlygos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad leidžiančios nukrypti nuostatos taikymas nekenktų vidaus rinkai ir nekliudytų siekti ES politikos tikslų, ypač energetikos, klimato kaitos ir aplinkos srityse.

Todėl, Prancūzijai prašant pratęsti šios sistemos taikymą, Komisija turi įvertinti, ar pagal ankstesnio sprendimo 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas jos taikymas atitinka direktyvos 19 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatytus tikslus ir politiką, kad iš esmės būtų galima prognozuoti, jog ši padėtis tęsis ir laikotarpiu po 2013 m. sausio 1 d.

Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia patikrinti, ar politinė padėtis ES iš esmės pasikeitė nuo Sprendimo 2011/38/ES priėmimo ir ar yra būsimo pasikeitimo rizika, į kurią reikėtų atsižvelgti atliekant vertinimą.

Vidaus rinka ir sąžininga konkurencija

Nustatyta, kad konkurencijos iškraipymo rizika yra maža, nes Sprendimu 2005/767/EB ir Sprendimu 2011/38/ES nustatyti žemi maksimalaus sumažinimo dydžiai. Todėl akcizo tarifų skirtumai tarp regionų išlieka nedideli ir gali net neviršyti platinimo tinklų kainų skirtumų. Be to, komercinės paskirties gazoliui priemonė nėra taikoma.

Buvo nustatyta griežta diferencijavimo lygių riba: sumažinimas negali viršyti 35,4 EUR už 1 000 litrų bešvinio benzino ir 23,0 EUR už 1 000 litrų gazolio. Prancūzija šios sąlygos laikosi.

Remiantis patirtimi, įgyta taikant leidžiančią nukrypti nuostatą, neatrodo, kad reikėtų abejoti 2005 m. ir 2011 m. atliktu vertinimu. Komisija neturi žinių, kad būtų gauta skundų dėl priemonės iškreipiančio poveikio ES vidaus prekybai.

Taip pat negauta pranešimų apie kliūtis vidaus rinkai tinkamai veikti, konkrečiau susijusias su akcizais apmokestintų produktų apyvarta.

Kalbant apie valstybės pagalbą, pirmiausia reikėtų pakartoti, kad priemonė netaikoma komercinės paskirties gazoliui. Tačiau jei sumažinti tarifai būtų taikomi kitiems verslo naudotojams, neatitinkantiems Energijos apmokestinimo direktyvos 7 straipsnio 3 dalies apibrėžties, arba būtų daromas poveikis naftos produktų gamintojų konkurencijai, priemonė galėtų būti laikoma valstybės pagalba pagal SESV sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Jei sumažinti tarifai yra mažesni nei ES nustatyti minimalūs tarifai, tiek, kiek priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, jai būtų taikomas Reglamento Nr. 800/2008/EB⁴ (Bendrojo bendrosios išimties reglamento) 25 straipsnis ir todėl ji būtų laikoma suderinama su vidaus rinka. Vis dėlto Bendrojo bendrosios išimties reglamento galiojimo laikotarpis baigiasi 2013 m. gruodžio 31 d., todėl jeigu Komisija nebus priėmusi naujo reglamento, panašaus į Bendrąjį bendrosios išimties reglamentą, arba jeigu tokiame naujame reglamente nebūtų taisyklės, lygiavertės išdėstytai 25 straipsnyje, apie bet kokią su priemone susijusią pagalbą Komisijai reikėtų pranešti pagal valstybės pagalbos taisykles.

Sąjungos energetikos, klimato kaitos ir aplinkos politika

Energetikos produktų apmokestinimas mažina jų paklausą, taigi ir teršalų išmetimą naudojant šiuos produktus. Todėl Komisija turi įvertinti, ar, sumažinus konkrečiuose regionuose taikomus tarifus, nepadidėtų kuro naudojimas (ir atitinkamai išmetamas teršalų kiekis), nes tai prieštarautų aprašytiems tikslams.

Tarybos sprendime 2011/38/ES pažymėta, kad Prancūzijoje numaćius galimybę mažinti tarifus, buvo padidintas pagrindinis nacionalinis tarifas. Jame padaryta išvada, kad dėl bendro naujosios sistemos poveikio neturėtų sumažėti paskatų efektyviai naudoti kurą, nes leidžiančią nukrypti nuostatą taikantiems regionams leista apmokestinimo tarifą sumažinti tik tiek, kad jis iki sistemos taikymo pradžios nebūtų mažesnis už nacionalinį tarifą. Sprendime 2011/38/ES taip pat padaryta išvada, jog mažai tikėtina, kad dėl regioninių skirtumų pakistų mažmeninės prekybos kainos ir dėl to pasikeistų transporto srautų kryptys, nes akcizų tarifų diferenciacija yra nedidelė ir ją kompensuoja mažmeninių kainų skirtumai platinimo tinkluose. Todėl buvo manoma, kad priemonė iš esmės neprieštarauš ES energetikos ir aplinkos politikai.

Komisija nepastebėjo jokių su šiais dalykais susijusių naujų elementų ir nurodyto vertinimo rezultatai išlieka pagrįstais.

Priemonės taikymo laikotarpis ir ES energijos apmokestinimo sistemos raida

Komisijos 2011 m. balandžio 13 d. pasiūlyme dėl Energijos apmokestinimo direktyvos⁵ peržiūros numatyta nuolat taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, kuri leistų Prancūzijai su tam

⁴ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008/EB, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius, OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁵ COM(2011) 169

tikromis išlygomis jos regionuose taikyti diferencijuotus apmokestinimo lygius. Todėl Komisija laikosi požiūrio, kad naujojo Tarybos sprendimo taikymo laikotarpis neturėtų viršyti trejų metų ir bet koku atveju turi baigtis pradėjus taikyti pakeistas taisykles.

Nepaisant to, kas buvo paminėta, reikėtų taip pat priminti, kad remiantis minėtu pasiūlymu energijos apmokestinimą turėtų sudaryti dvi atskiros sudedamosios dalys. Ši sistema skirtųsi nuo Direktyva 2003/96/EB nustatytos dabartinės sistemos, kuria paremtas šis leidimas. Svarbu nepakenkti būsimiems bendrajai galiojančios teisinės sistemos raidai. Todėl reikėtų taip pat nustatyti, kad jei Taryba, veikdama Sutarties 113 straipsnio pagrindu, įvestų pakeistą bendrąją energetikos produktų apmokestinimo sistemą, prie kurios šis leidimas nebūtų pritaikytas, šio sprendimo galiojimas pasibaigtų tą dieną, kai būtų pradėdamos taikyti šios pakeistos taisyklės.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Šis pasiūlymas yra pagrįstas Prancūzijos pateiktu prašymu ir skirtas tik šiai valstybei narei.

Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

Poveikio vertinimas

Šis pasiūlymas yra susijęs su leidimo suteikimu vienai valstybei narei jos pačios prašymu.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Pasiūlymo tikslas – leisti Prancūzijai nukrypti nuo bendrųjų Tarybos direktyvos 2003/96/EB nuostatų ir, neviršijant nustatytų ribų, taikyti diferencijuotus gazolio ir bešvinio benzino apmokestinimo lygius.

Teisinis pagrindas

Tarybos direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnis.

Subsidiarumo principas

Netiesioginių mokesčių sritis, kuriai taikomas SESV 113 straipsnis, iš esmės nepriklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai, kaip apibrėžta SESV 3 straipsnyje.

Tačiau valstybių narių kompetencija šioje srityje griežtai ribojama ir apibrėžiama galiojančia ES teise. Pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnį tik Taryba, remdamasi minėta nuostata, gali leisti valstybei narei papildomai atleisti nuo mokesčio arba jį sumažinti. Pačios valstybės narės be Tarybos to padaryti negali.

Taigi, pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą. Mokesčių sumažinimu neviršijama to, kas būtina minėtam tikslui pasiekti.

Pasirinktos priemonės

Siūloma priemonė: Tarybos sprendimas.

Direktyvos 2003/96 19 straipsnyje numatyta tik šios rūšies priemonė.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šia priemone nesukuriama jokios finansinės ir administracinės naštos Europos Sąjungai. Todėl pasiūlymas neturi poveikio ES biudžetui.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnį Prancūzijai suteikiamas leidimas taikyti diferencijuotus variklinių transporto priemonių kuro apmokestinimo lygius

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvą 2003/96/EB, pakeičiančią Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą⁶, ypač į jos 19 straipsnio 1 dalį, atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2011/38/ES (toliau – Sprendimas 2011/38/ES) Prancūzijai leista trejus metus taikyti diferencijuotus gazolio ir bešvinio benzino apmokestinimo lygius administracinės reformos, įskaitant tam tikrų konkrečių centrinės valdžios anksčiau vykdytų įgaliojimų decentralizavimą, tikslais. Sprendimas 2011/38/ES netenka galios 2012 m. gruodžio 31 d.;
- (2) 2012 m. vasario 10 d. raštu Prancūzija paprašė leidimo tokiomis pačiomis sąlygomis toliau taikyti diferencijuotus apmokestinimo tarifus dar šešerius metus po 2012 m. gruodžio 31 d.;
- (3) Sprendimo 2011/38/ES priėmimas buvo grindžiamas tuo, kad Prancūzijos prašoma priemonė atitiko Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnio, kuriuo dėl konkrečių politinių priežasčių leidžiama atleisti nuo mokesčio arba jį sumažinti, tačiau jo nepadidinti, reikalavimus. Visų pirma, buvo manoma, kad priemonė netrikdys tinkamo vidaus rinkos veikimo. Ji taip pat buvo laikoma suderinama su atitinkama Bendrijos politika;
- (4) ši nacionalinė priemonė yra politikos, kuria siekiama didinti administracijos veiksmingumą, gerinant viešųjų paslaugų kokybę ir mažinant išlaidas, taip pat subsidiarumo politikos dalis. Ji papildomai skatina regionus skaidriai gerinti administracinio darbo kokybę. Šiuo atžvilgiu Sprendime 2011/38/ES nustatyta, kad mažinant mokesčius turi būti atsižvelgiama į regionų, kuriuose mokesčiai mažinami, socialines ir ekonomines aplinkybes. Todėl keletas regionų, kurių BVP yra mažesnis už vidutinį arba kurių nedarbingumo lygis yra didesnis už vidutinį, taiko mažesnius tarifus. Apskritai, ši nacionalinė priemonė taikoma atsižvelgiant į konkrečius politinius tikslus;
- (5) apmokestinimo tarifų sumažinimas regionuose yra griežtai ribojamas, be to, priemonė netaikoma komercinės paskirties gazoliui, todėl vidaus rinkos konkurencijos iškreipimo rizika yra labai maža. Be to, iki šiol taikant priemonę regionai dažniau rinkosi didžiausią leistiną apmokestinimo tarifą; tai dar labiau mažina konkurencijos iškreipimo tikimybę;
- (6) taip pat negauta pranešimų apie kliūtis vidaus rinkai tinkamai veikti, susijusias, konkrečiau kalbant, su akcizais apmokestintų produktų apyvarta;

⁶ OL L 283, 2003 10 31, p. 51.

- (7) prieš pateikiant pirminį prašymą buvo padidintas su nacionaline priemone sietinas mokestis – jo lygis pasiekė mokesčių sumažinimo regionuose viršutinę ribą. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į leidimo suteikimo sąlygas ir sukauptą patirtį, kol kas neatrodo, kad nacionalinė priemonė būtų nesuderinama su ES energetikos ir klimato politika;
- (8) Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad kiekvieno leidimo, suteikto pagal šį straipsnį, galiojimo laikotarpis turi būti griežtai apribotas. Be to, Komisijos pasiūlyme dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą⁷, numatyta nuolatinė taisyklė, kuria Prancūzijai leidžiama, laikantis tam tikrų apribojimų, jos regionuose taikyti diferencijuotą apmokestinimo lygį. Todėl šio sprendimo taikymo laikotarpis turėtų būti tik treji metai, ir turėtų būti nurodyta, kad bet kokių atveju sprendimas nustoja galioti pradėjus taikyti minėtą nuolatinę taisyklę. Be to, siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta būsimai esamos teisinės sistemos raidai, yra taip pat svarbu numatyti, kad jeigu Taryba įvestų pakeistą bendrąją energetikos produktų apmokestinimo sistemą, prie kurios šis leidimas nebūtų pritaikytas, šio sprendimo galiojimas turėtų baigtis dieną, kurią pradėdamos taikyti šios pakeistos sistemos taisyklės;
- (9) reikėtų užtikrinti, kad Prancūzija, remdamasi Sprendimu 2011/38/ES, galėtų taikyti specialų šiame sprendime aptariamą sumažinimą nepertraukiamai pagal iki 2013 m. sausio 1 d. galiojusius teisės aktus. Todėl prašomą leidimą reikėtų suteikti nuo 2013 m. sausio 1 d.;
- (10) šis sprendimas neturi poveikio Sąjungos taisyklių, susijusių su valstybės pagalba, taikymui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Prancūzijai suteikiamas leidimas taikyti sumažintus apmokestinimo tarifus bešviniam benziniui ir gazoliui, naudojamiems kaip transporto priemonių kuras. Komercinės paskirties gazoliui, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/96/EB 7 straipsnio 2 dalyje, toks sumažintas apmokestinimo lygis negali būti taikomas.
2. Administraciniuose regionuose gali būti leidžiama taikyti diferencijuotus sumažinimus, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - a) sumažinimas neviršija 35,4 EUR už 1 000 litrų bešvinio benzino ir 23,0 EUR už 1 000 litrų gazolio;
 - b) sumažinimas neviršija nekomercinės paskirties gazolio ir komercinės paskirties gazolio apmokestinimo lygių skirtumo;
 - c) sumažinimas yra susijęs su regionų, kuriuose jis taikomas, objektyviomis socialinėmis ir ekonominėmis sąlygomis;
 - d) sumažinimo taikymas regione nesuteikia regionui konkurencinio pranašumo vykdant prekybą Sąjungoje.
3. Sumažinti tarifai turi atitikti Direktyvos 2003/96/EB reikalavimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytus minimalius tarifus.

⁷ COM(2011) 169, 2011 m. balandžio 13 d.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2013 m. sausio 1 d. ir galioja iki 2015 m. gruodžio 31 d.

Tačiau šio sprendimo galiojimo laikas baigiasi pirmąją dieną, kai pradedami taikyti Direktyvos 2003/96EB pakeitimai:

- bendroji energetikos produktų apmokestinimo sistema pakeičiama taip, kad prie jos dabartinis leidimas nėra pritaikytas;
- Prancūzijai suteikiamas leidimas Prancūzijos regionuose taikyti diferencijuotus apmokestinimo lygius.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*